

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Incarnatio Mystica Sive Christiformitas

Roger, Nicolaus

[Erscheinungsort nicht ermittelt], Anno MDCLXXXIV.

Cap. XII. Christiformitas cum Iesv oriente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37940

habuerunt, nullus retro. Si eum ante oculos habueris quem portas, pro certo videns angustias Domini, leuius portabis tuas.) (e) Memor plus pati Dominum pro te seruo, quàm te seruum pro Domino. Felix qui passiones suas seu animæ, seu corporis propter iustitiam ordinat, ut quicquid patitur, propter Dei filium patiat, & ejus exemplo quatenus & à corde tollatur murmuratio, & in ore versetur gratiarum actio, & vox laudis.

(e) Bern. Ser. ser. 4. heb. pœn.

C A P U T X I.

Christiformitas cum Iesu moriente.

§. I.

JUSTITIA Dei offensi dicit, perii, si Adam non moriatur: & misericordia dicit, perii nisi misericordiam consequantur. (a) Fiat mors bona Verbi incarnati, fiat & hominum Christiformium, & habet utraque quod petit. Quis non obstupescat in verbo sapientiæ & forma, ista com-

(a) Bern. Ser. 1. de Annunt.

po.

positionis misericordiam inter & iustitiam, pariter atque iudicii? Siquidem manifestum est, nullam eis querimoniam occasionem relinquere: At bona mors, quam ratione fieri potuit? Pretiosa in conspectu Domini, mors sanctorum eius. An non pretiosa, si fuerit janua vitæ, porta gloriæ.) (b) Talis est Christi mors, talis Christiformium. Parva erat Domini nostri: humilitas in nascendo, accessit etiam, ut mori pro mortalibus dignaretur, humiliavit enim se, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis, ne quisquam nostrum mortem, aut aliquod genus mortis, quod homines ignominiosum arbitrantur horreret.) Natus es homo, moriturus es, imo jam mortuus es, quia certò moriturus, etsi lateat ultimus dies, ut observes omnes dies, mortuus inquam es. Audi enim quomodo loquatur medicus, cum de ægroti sanitate desperat,

(b) *Aug. de fide & symb.*

sperat, homo iste, inquit, mortuus est. Quò ibis, ut non moriaris? quid facies, ut non moriaris? ut Dominus tuus necessitate moriturum consolaretur, voluntate mori dignatus est. Quando vides Christum mortuum, dedignaris mori? Quin potius consolare, quàm indignare: nam & Dñi Domini fuit exitus mortis. Patienter ergo morté feramus illius exemplo, qui licet nullo peccato esset debitor mortis, & Dominus esset, à quo nemo animam tolleret, sed ipse eam à semetipso poneret, etiam ipsius fuit exitus mortis, ne mortem istam timeamus, sed illam potius, unde nos liberavit per istam. Quid agit homo timens, fugiens, occultans se, adhibens remedia ne moriatur? nunquid agit ut non moriatur? sed ut paulò serius moriatur: non accipit debiti securitatem, sed postulat dilationem, quantumlibet diu differatur, veniet quod differtur. Mori necesse est, & nemo vult.

vult.

vult, dura necessitas nolle quod non potest evitari. Nolumus expoliari, sed volumus supervestiri, ut absorbeatur mortale à vita, volumus pervenire ad regnum Dei, sed per mortem nolumus, & tamen dicit tibi necessitas, hâc venies. Hâc venire dubitas homo, cum hâc ad te venerit Deus?) Cùm itaque statutum hoc sit omnibus hominibus semel mori, quid reliquum est, nisi ut benè mori satagamus? hoc exemplo suo, hoc verbo nos docuit moriens, vivensque Christus, nec tam benè vivere docuit, quàm benè mori: siquidem in homine Christiano non quæruntur initia, sed finis; non vita, sed mors, & ideò vita, quia mors. Certò fieri non potest, ut qui benè vixerit, malè moriatur. (c) Hinc tam sollicitè cautos esse nos monet Christus: Vigilate, inquit, quia nescitis diem, neque horam. Et vos estote parati, quia qua ho-

(c) *Aug. de Discip. Christi.*

hora non putatis filius hominis veniet. Quid quod vigiles ut efficiat, seipsum furi comparare non horret? Vide ergo, ut quisquis Christiformitatem vivendo hactenus sequutus es, eandem assequaris moriendo; mors enim sancta Christiformitatis est consummatio: ita fiet quod monet Apostolus, configuratus morti Christi Jesu.

Ac primum quidem Christus nullo momento suæ mortis immemor vixit, adeo, ut etiam in triumphali transfigurationis pompa de suo excessu, hoc est morte, cum Moyse & Elia colloqueretur. Fac tu quotidie revoces in memoriam ultimum diem, quotidie decumbis in lectu, surgisque ut quasi per imaginem moriens, discas tandem te semel moriturum, sed & resurrecturum non dubites: tum autem huic negotio ultimo ac æternitatis decretorio vacandum sedulo erit, cum ægritudo admonebit propius adesse mortem.

Q

S.2.

Mirum ni subito horrore totum se corripit & concuti sentiat homo inspecto cominus, eo quod terribilium, terribilissimum philosophus vocat: Verum non philosophico, sed Christiano oculo contuens spectrum esse, ac terculamentum agnosces, teque ipsum exemplo Christi excitabis & corroborabis. (a) Ipse unicus portans infirmitatem tuam, præfigurans in se personam tuam & totius corporis sui, nempe Ecclesiæ, cum appropinquaret passioni, & homine quem gerebat contristatus est, ut te lætificaret, contristatus est, ut te consolaretur. Potuit enim utique sine tristitia esse Dominus iturus ad passionem. Si potuit miles, non potuit Imperator? quomodo potuit miles? Attende Paulum exultantem, propinquantem passioni. Ego autem jam, inquit, immolor & tempus resolutionis meæ instat:

(a) *Aug. Psal. 31.*

instat : bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi: de cætero superest mihi corona justitiæ, quam mihi Dominus reddet in illa die justus iudex, non solum autem mihi, sed & omnibus qui diligunt adventum ejus. Vide quemadmodum exultat venturus ad passionem. Ergo gaudet coronandus, contristatur coronaturus. Quid igitur portabat? Infirmi- tatem quorundam, qui veniente morte contristantur. Sed vide quomodo eos ducit in directionem cordis. Ecce tu volebas vivere, sed Deus aliud voluit: Dux voluntates sunt, sed voluntas tua corrigatur ad voluntatem Dei, non voluntas Dei detorqueatur ad tuam. Prava est enim tua, regula est illa, stet regula, & quod pravam est ad regulam corrigatur. Vide quomodo hoc docet Dominus Jesus Christus. Tristis est, inquit, anima mea ut- que ad mortem. Et in agonia proli- xius orans: Pater si fieri potest, tran-

Q 2

feat

ferat à me Calix iste : Ecce ostendit humanam voluntatem. Sed vide re-ctum cor. Veruntamen non quod ego volo, sed quod tu vis Pater, hoc ergo fac gaudens, & si evenerit dies ille ultimus, gaude.) Dicat gratia increpans naturam exterritam, Calicem quem dedit mihi Pater, non vis ut bibam illum? excitet lætitiã, & hymnum dicat cum Christo exeunte è cœnaculo ad passionem, dicat, desiderio desideravi hoc Pascha, id est transitum: Baptismo habeo baptizari, & quomodo coarctor usquedum perficiatur! Ecce sponsus venit, exite vitales omnes facultates meæ exite obviam ei. Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus. Cupio dissolvi & esse cum Christo. Desidero te millies, mi Jesu quando venies, &c. His aliisque sin aliquem lætitiæ sensum concitabis, sedato certè pressoque timore immodico, qui conturbare solet imperatos, da operam, ut
spon-

spontanea deditioe tui supremo domino Dei , ac iustitiæ peccatorum pœnas expetenti, lites, cadens ad ejus aras victima dicasque exiens , quod Christus introiens in mundum: Holocaustomata & pro peccato noluisti, tunc dixi, Ecce venio. Item in manibus tuis tempora mea & Domini Domini (signanter geminata vox) exitus mortis. Et iustus es Domine & rectum iudicium tuum. Dic cum latrone, & nos quidem iustè, nam digna factis recipimus; hic autem, Jesus moriens, quid mali fecit? & cum fratribus proditoribus Joseph, iustè hæc patimur , quia peccavimus in fratrem nostrum, Christum, en sanguis ejus exquiritur. Postquam primos mortis insultus Christiformiter sustinueris, perge Christum morientem imitari pressius. Lavit discipulorum pedes, fac abluas tuos accuratissima totius anteaactæ vitæ, sin patietur infirmitas, saltem graviorum delictorum con-

Q3

fessio

fessione cum lacrymis. Attritus est
Jesus propter scelera nostra, tu con-
tritus esto propter tua, mortuus est
propter peccata nostra, utinam tibi
contriti cordis dolor mortem potius
afferat, quàm ipsa morbi vis. Hæc sit
mihi consolatio in extremis, sicut age-
bat B. Job, ut affligens me dolore non
parcat. Post ablutionem pedum,
Christus viaticum corporis sui sum-
psit, cum instar Davidis in aula Achis
ferebatur manibus suis, hoc nempe
Pascha manducare desiderio deside-
raverat potius quàm agnum. Tu eo-
dem sacrosancto viatico munire, sur-
ge, comede; grandis enim tibi restat
via, & ambulabis in fortitudine cibi
illius usque ad montem Dei. Simul
autem te corpori Ecclesiæ communi-
care memineris, & gaude Ecclesiæ te
filium in matris gremio exspirare. dic
verbis ejusdem in commendatione
animæ: licet peccaverim, tamen Pa-
trem, Filium, & Spiritum sanctum
non

non negavi, sed credidi. Accedat ad viaticum extrema Unctio, quia Christianus pugil ad agonem instructus venias. Nec sua defuit Christo in agonia facto unctio, cum cruentus sudor toto corpore manavit, eum perunxit. Hinc monita salutis dato familiæ si cui præes, eaque pauca & lectissima. Sic Christus verbis ultimis valedicens vitam doctrinamque suam in humilitatis & charitatis summulam contraxit. Bene adhæc precatus est familiæ suæ Christus: tu quoque bene precari memento. Et inimicis in cruce pepercit. Tu cave simultatis quidpiam tecum in regnum pacis importes: etiam offensus mitte ad eum qui habet aliquid adversum te, & veniam impetrare contende. Quod si habes unde testeris, lega piè quoad vales, Christum matrem Joanni, & matri Joannem, quasi Ecclesiæ & pauperibus legavit, nec intestatus obiit, qui corpus & sanguinem nobis testamen-

370 CHRISTIFORMITAS,
to reliquit. His omnibus peractis quid
superest nisi ut medullitus exclames,
Pater, in manus tuas commendo spi-
ritum meum? Ita denique configura-
tus eris morti Christi, factusque obe-
diens usque ad mortem. Quanquam
ultra est, quo magis configuratus &
Christiformior esse possis, esto & obe-
diens usque ad mortem crucis, pri-
mum voto martyrii, illud martyris Ig-
natii affectu usurpans: ignis, crux, be-
stia, confractio ossium, membrorum
divisio, totius corporis contritio, &
tota diaboli tormenta in me veniant,
tantum Christo fruar. Deinde præter
lectum doloris tui, quem universum
versabit Jesus in infirmitate tua, velut
crucem tibi impositam, sit sibi lectus
doloris, imo spei & solatii ipsa crux
Christi: hic inter crucifixi brachia sua-
vius, quam Moyses in osculo Domini
obdormies. Horrendum quidem est
incidere in manus Dei viventis, at sua-
vere ruere in amplexus Jesu morientis.
Tuam

Tuam esse crucem, tuam Christi mortem contende, dic Patri: (b) *Protector noster aspice Deus, & respice in faciem Christitui*; adde: (c) *Christo confixus sum cruci*. Dic ipsi Christo: (d) *Spes mea tu, non sis mihi formidini. Quoniam tu es Domine spes mea. Si feci, unde damnare potes, tu non amisisti, unde salvare soles. Non confundas me ab expectatione mea. Quærens me sedisti lassus, redemisti crucem passus, tantus labor non sit cassus. Hæc aliaque id genus aspirans anhelos pectore totus figere cruci, oculis, osculis. Ac ne quidquam Christiformitatis desiderari patiare, idem te crucifigat, idem tibi lethiferum vulnus lethumque inferat. zelus, (e) *Zelus, ait JESUS, domus tuæ comedit me. Et: Tabescere me fecit zelus meus. Sitio, exclamat, nempè salutem animarum, sitiebat sitim nostram, inquit Nazianzenus,**

Q s

quâ

(b) Ps. 83. (c) Gal. 2. (d) Ps. 118.
(e) Ps. 68.

quâ sicimus justitiam. Si amas Dominum toto corde, totâ animâ, totâ virtute, tunc tam atroces ejus injurias, quantas toto passim orbe cernimus, videre potes & vivere? Exclamabis potius: Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est, habitavi cum habitantibus Cedar, multum incola fuit anima mea. Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum, quando veniam & apparebo ante faciem Dei? Sitivit in te anima mea, quàm multipliciter tibi caro mea. Gratulaberis te morte ex infelici illa peccandi, quam patimur dum vivimus, necessitate erui, dicesque: Placebo Domino in regione vivorum. Laqueus contritus est, & nos liberati sumus.

§. 3.

FAllor, nisi prudentiam requiris meam, qui tam multa minutius Christi morientis imitamenta morienti præscribo: quasi verò moribundus vix compos sui ad hæc attendere va-

valeat. Verùm nec moribundis omnibus deest idoneus mentis vigor, nec deerit (si fatages rei tuæ, ubi tota agitur æternitas) qui tibi suggerat ista, vel similia quoad feres. Nec demum si me audies, abire fines mensum ullum, quin stato die, puta primo Dominico, præludas obitui tuo per simulacrum funebris hujusce apparatus confessione velut ultimâ, communione ut viatico, cæterisque mente peractis, quæ re perfici nequeunt, etiam Extremâ Unctione: ita non semel spe moriere Christiformiter, ac mente excedes Deo complantatus crebrò similitudini mortis ejus, ut semel remoriaris perfectè configuratus morti Christi. Sic aliquoties solennem cum discipulis, & cum Moyse & Elia fecit Christus excessus sui mentionem, dum viveret. (a) Cæterùm est alia mors, quâ semper mori nos oportet, ut efficiamur planè Christiformes.

Q 6

De

(a) Ber. ser. 52. Cant.

De ea Apostolus quosdam in carne adhuc viventes commendando sic loquitur, (b) *Mortui estis, & vita vestra abscondita est cum Christo in Deo.* Mors hæc non vitâ, sed vitæ eripit laqueis, ut possit dicere sic mortuus: Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium: utinam hæc morte ego frequenter cadam ut evadam laqueos mortis, ut non sentiam vitæ luxuriantis mortifera blandimenta, ut non obstupescam ad sensum libidinis, ad æstum avaritiæ, ad iracundiæ & impatientiæ stimulos, ad angores solitudinum, & molestias curarum (c): *Moriatur anima mea morte justorum*, ut nulla illam illaqueet fraus, nulla oblectet iniquitas. Bona mors, quæ vitam non aufert, sed transfert in melius. Bona, qua non corpus cadit, sed anima sublevatur.

CA-

(b) Col 3. (c) Num. 23.